

Uwarunkowania prawne dotyczące agroturystyki

Znajomość przepisów ma szczególne znaczenie przy wszelkich zobowiązaniach podatkowych, ubieganiu się środki pomocowe lub kredyty preferencyjne, a także w formułowaniu wszelkich materiałów informacyjno-reklamowych.

Usługi turystyczne są biznesem, a ich świadczenie podlega takim samym przepisom, jak każda inna działalność gospodarcza. Z pewnych przywilejów mogą korzystać wyłącznie rolnicy, wynajmujący pokoje gościom w ramach tzw. agroturystyki, traktujący taką działalność jako zajęcie dodatkowe przy funkcjonującym gospodarstwie rolnym.

Gospodarstwo agroturystyczne, to przede wszystkim czynne gospodarstwo rolne. Świadczenie usług turystycznych w gospodarstwie rolnym oznacza świadczenie ich w oparciu o zabudowania, grunty i inne zasoby tego gospodarstwa, bez zmiany ich charakteru i naruszania podstawowej funkcji, jaką jest zachowanie zdolności do produkcji rolnej. Takie gospodarstwo może korzystać z przywilejów - instrumentów wspierających agroturystykę.

Najważniejsze z nich to:

- wyłączenie usług turystycznych w gospodarstwach rolnych spod działania przepisów o działalności gospodarczej,
- zwolnienie z podatku dochodowego od osób fizycznych.

Zakres i warunki korzystania z w/w ulg określają szczegółowe przepisy prawne.

I. Rolnik, a działalność gospodarcza

Podstawową ustawą definiującą pojęcie działalności gospodarczej i pojęcie przedsiębiorcy jest Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173 poz.1807).

Działalność gospodarcza w rozumieniu art. 2 ust. 1 tej ustawy jest to działalność spełniająca następujące cechy łącznie:

- 1) działalność zarobkowa (bez względu na efekty finansowe),
wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodowa,
- 2) wykonywana w sposób zorganizowany (w oparciu o przygotowany w tym celu zakład lub przedsiębiorstwo – po dopełnieniu obowiązujących formalności prawnych związanych z rejestracją, statystyką, podatkami itp.,
- 3) wykonywana w sposób ciągły (przez wykonywanie w sposób ciągły rozumie się także wykonywanie tej działalności sezonowo; działalność wykonywana jest ciągle, jeżeli przedsiębiorca stale jest gotów do jej wykonywania, nawet, jeżeli klienci korzystają z jego oferty nieregularnie).

Działalnością gospodarczą nie jest pomoc sąsiedzka, czy usługi świadczone z grzeczności, usługi świadczone odpłatnie ale sporadycznie lub okazjonalnie.

Zgodnie z art. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej ustalono, że przepisów tej ustawy nie stosuje się do działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa

i rybactwa śródlądowego, a także wynajmowania przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów.

Ustawa nie definiuje pojęcia „rolnik” użytego w art. 3. ani pojęcia „gospodarstwo rolne”.

Jest kilka innych ustaw definiujących pojęcie rolnika (kodeks cywilny, ustawa o podatku rolnym, przepisy dotyczące ubezpieczenia społecznego rolników podejmujących działalność pozarolniczą).

Wg definicji ustawowej o ubezpieczeniu społecznym rolników (art.6 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r – Dz.U. z 1998r. Nr 7 poz.25) – rolnikiem jest pełnoletnia osoba fizyczna, zamieszkująca i prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym, w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osobę, która przeznaczyła grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego pod zalesienie.

Dla celów podatku rolnego (art.1 ust.2 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym – Dz.U. z 2006r. poz Nr 136, poz.969) **za gospodarstwo rolne** uważa się obszar użytków rolnych, gruntów pod stawami oraz, sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, gruntów pod zabudowaniami związanymi z prowadzeniem tego gospodarstwa o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha.

Wg kodeksu cywilnego, za gospodarstwo rolne uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, oraz prawami i obowiązkami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.

W myśl ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (art. 6 pkt. 4 ustawy), za gospodarstwo rolne uznaje się każde gospodarstwo służące prowadzeniu działalności rolniczej, to znaczy produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym produkcji ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej, rybnej i leśnej.

Dla stosowania przepisów o działalności gospodarczej można przyjąć, że gospodarstwo rolne to grunty, budynki, urządzenia i inwentarz faktycznie służące produkcji rolnej.

W konsekwencji, świadczenie usług turystycznych w gospodarstwie rolnym oznacza świadczenie ich w oparciu o zabudowania, grunty i inne zasoby tego gospodarstwa, bez zmiany ich charakteru i naruszenia podstawowej funkcji – zachowania zdolności do produkcji rolnej. Budynki i obszary o zmienionej trwale funkcji nie mogą być uznane za część gospodarstwa rolnego. (J.Raciborski).

Usługa polegająca na wynajmie pokoi i sprzedaży posiłków domowych nie musi być rejestrowana, jako działalność gospodarcza, ale wyłączenie to nie powinno być interpretowane rozszerzająco.

Kryterium to jest podstawowe także w odniesieniu do innych usług turystycznych, świadczonych turystom (dotyczy usług rekreacyjnych, jazdy konnej, przewozów bryczką, wynajmowania łódek, udostępniania łowisk itp.), pod warunkiem, że usługi te związane są z pobytem turystów a rolnik nie tworzy dodatkowego przedsiębiorstwa.

Rolnik, który prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie wykraczającym poza wyłączenie z art. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zyskuje status przedsiębiorcy, w związku z czym powinien spełnić szereg obowiązków administracyjnych.

Rolnik przedsiębiorca – rejestrujący działalność gospodarczą zobowiązany jest:

- przed rozpoczęciem działalności gospodarczej dokonać wpisu działalności w ewidencji gospodarczej (urząd gminy, właściwy na miejsce zamieszkania przedsiębiorcy);
- zarejestrować się w Urzędzie Statystycznym i uzyskać numer statystyczny PKD (Polskiej Klasyfikacji Działalności) oraz REGON (Dz.U. 2004 Nr 269 poz. 2681);
- założyć odrębne konto bankowe;
- zgłosić działalność gospodarczą w Urzędzie Skarbowym, uzyskać NIP i ustalić formę opodatkowania. W przypadku firmy jednoosobowej NIP osobisty staje się NIP-em firmy;
- zgłosić działalność w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych , w Państwowej Inspekcji Pracy (w przypadku zatrudniania pracowników), Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Rolnik prowadzący działalność gospodarczą może nadal pozostać płatnikiem KRUS-u , jeśli nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata podlegał temu ubezpieczeniu, nadal prowadzi działalność rolniczą i złoży w KRUS-ie oświadczenie o kontynuowaniu ubezpieczenia, nie później niż w terminie 14 dni od rozpoczęcia pozarolniczej działalności.

O pozostaniu w KRUS-ie decyduje również kwota należnego podatku dochodowego za poprzedni rok podatkowy od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej (kwota za rok 2007 wynosi 2 693 zł). Przekroczenie kwoty „granicznej” lub nie złożenie zaświadczenia z urzędu skarbowego o wysokości należnych podatków, powoduje ustanie ubezpieczenia w KRUS.

Przy jednoczesnym prowadzeniu działalności rolniczej i poza rolniczej działalności gospodarczej, należna składka za rolnika lub domownika , ulega podwojeniu w stosunku do składki należnej za osobę nie prowadząca takiej działalności.

II. Podatek dochodowy od osób fizycznych

Obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) podlegają osoby fizyczne zamieszkałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez względu na miejsce położenia źródeł dochodów, na mocy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (ustawa z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych , tekst jednolity: Dz.U. 2000r. Nr 14 poz.176).

Dotyczy każdej osoby fizycznej, która osiąga dochody z każdej prowadzonej działalności, chyba, że na mocy szczególnych przepisów korzysta ze zwolnienia. W 2008 roku kwota wolna od podatku wynosi 3088,68,- zł. Oznacza to, że osoby osiągające łącznie dochody niższe niż podana wyżej kwota – podatku nie płacą.

Możliwość korzystania ze zwolnienia przedmiotowego

Rolnicy prowadzący działalność agroturystyczną mogą korzystać z możliwości całkowitego zwolnienia z płacenia podatku dochodowego od osób fizycznych (art. 21 pkt. 43 ustawy), jeżeli spełnione są równocześnie następujące warunki:

- **budynki mieszkalne w których wynajmowane są pokoje należą do gospodarstwa rolnego** w rozumieniu ustawy o podatku rolnym;
- **pokoje wynajmowane są osobom przebywającym na wypoczynku**(zwolnienie nie dotyczy wynajmowania pokoi na stałe, wynajmowania robotnikom sezonowym, podnajmowania mieszkań i innych tego typu sytuacji);
- **wynajmowane pokoje znajdują się w budynkach mieszkalnych**(nie w domkach turystycznych, pomieszczeniach gospodarczych adaptowanych na cele usługowe ani nie w miejscach na ustawianie namiotów). Budynek ma charakter mieszkalny, jeśli jest decyzja administracyjna dopuszczająca go do użytkowania jako mieszkalny lub, jeżeli pełni funkcję mieszkalną np. są w nim zameldowani stali mieszkańcy;
- **budynki mieszkalne, w których wynajmowane są pokoje muszą być położone na terenach wiejskich** to znaczy poza granicami administracyjnymi miast;
- **liczba wynajmowanych pokoi nie przekracza pięciu**. Nie wlicza się wspólnych pomieszczeń, z których korzystają goście (salonik, jadalnia, świetlica, weranda itp.).

Zwolnienie obejmuje także dochody uzyskane z tytułu wyżywienia gości mieszkających w wynajmowanych pokojach.

Zwolnienie przysługuje każdemu, kto spełnia te warunki, nawet jeżeli osiąga dodatkowe dochody z innego tytułu, na przykład z działalności handlowej.

Zwolnienie nie obejmuje odrębnie opłacanego wynajmu miejsca pod ustawienie przyczep i namiotów, także w obrębie działki siedliskowej, a tym bardziej odrębnych pól namiotowych.

Dochody zwolnione w tej sytuacji z opodatkowania nie łączą się dla celów podatkowych z innymi dochodami, nie wpływają także na wysokość innych podatków.

Możliwość opłacania podatku w formie karty podatkowej

Ta forma opodatkowania polega na opłacaniu stałej kwoty miesięcznej podatku, bez względu na wysokość osiągniętego przychodu (podstawa prawna: ustawa z dnia 20 listopada 1998r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne *Dz.U. Nr 144, poz. 930*).

Karta podatkowa ze względu na uproszczone zasady rachunkowe jest dużym ułatwieniem dla podejmujących działalność zarobkową. Rolnikom pozwala nadal na podleganie ubezpieczeniu w KRUS- ie, a wszystkim wynajmującym więcej niż 5 pokoi gościnnych lub wynajmującym je w budynkach gospodarczych, prowadzić działalność „w zgodzie” z przepisami podatkowymi, również osobom prowadzącym stołówki, czy inną działalność gastronomiczną.

Decyzję o tej formie opodatkowania podejmuje naczelnik urzędu skarbowego, na podstawie wniosku złożonego przez usługodawcę (PIT 16), przed rozpoczęciem działalności.

Podatnicy opłacający podatek dochodowy w formie karty podatkowej nie mają obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, wpłacania zaliczek na podatek dochodowy, ewidencjonowania przychodów i kosztów.

Kwaterodawca ma natomiast obowiązek zbierania **kopii wystawionych przez siebie rachunków i przechowywania ich przez 5 lat**, licząc od końca roku, w którym wystawiono rachunek.

Stawki karty podatkowej określone są kwotowo i corocznie dokonywana jest ich waloryzacja.

Na podstawie art.23 ust 1 a ustawy, w formie karty podatkowej mogą opłacać podatek kwaterodawcy, w tym także rolnicy, na niżej podanych warunkach:

- osoby świadczące usługi hotelarskie polegające na wynajmie pokoi gościnnych i domków turystycznych (w tym także wydające gościom posiłki), jeżeli łączna liczba pokoi (w tym także w domkach turystycznych) nie przekracza 12;
- działalności na karcie podatkowej nie można łączyć z żadną inną działalnością, także podlegającą opodatkowaniu kartą podatkową;
- stawki płacone kartą podatkową;

W miejscowości o liczbie mieszkańców	Do 5 tysięcy	Ponad 5 tys.do 20tys.	Powyżej 20 tys.
Wysokość stawek w złotych	53 – 118	95 – 206	184 – 370

Powyższe stawki dotyczą działalności przy zatrudnieniu nie więcej niż 2 pracowników lub 2 pełnoletnich członków rodziny, nie wyłączając małżonka.

Podatek na zasadach ogólnych

Obowiązuje osoby prowadzące działalność pozarolniczą, które nie podlegają zwolnieniu z podatku dochodowego lub innym formom opodatkowania (karta, ryczałt) lub w przypadku rezygnacji z tych form, a także dochody z usług pochodzących z najmu, czy też świadczonych okazjonalnie (działalność wykonywana sporadycznie, nie mająca charakteru ciągłego np. impreza okolicznościowa, wesele, zwiedzanie gospodarstwa. Wówczas nie jest wymagane prowadzenie ewidencji dochodu, a jedynie przechowywanie rachunków potwierdzających poniesienie kosztów, wykazanych w składanych deklaracjach.

Podatek na zasadach ogólnych opłacany jest od faktycznie uzyskanych dochodów, po jego comiesięcznym obliczaniu na podstawie deklaracji składanych na druku PIT-5.

W 2008 roku podatek na zasadach ogólnych ustala się następująco:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	
	44 490	19% minus kwota zmniejszająca podatek 586 zł 85 gr
44 490	85 528	7 866 zł 25 gr + 30% nadwyżki ponad 44 490 zł
85 528		20 177 zł 65 gr + 40% nadwyżki ponad 85 528

źródło: www.mf.gov.pl

Prowadzących działalność gospodarczą obowiązuje prowadzenie książki przychodów i rozchodów oraz ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Obciążenia podatkowe mogą być pomniejszone o udokumentowane koszty uzyskania przychodów. W przypadku osób inwestujących w kwaterę koszty mogą być równe sumie

uzyskanych przychodów - wówczas nie nalicza się podatku, co nie zwalnia jednak od składania odpowiednich deklaracji.

Kosztem uzyskania przychodu jest każdy wydatek niezbędny dla uzyskania tego przychodu, między innymi koszty materiałów, surowców, usług, energii, płace pracowników, a także modernizacje i remonty. Nie stanowią kosztu uzyskania przychodu inwestycje w **środki trwale** - to znaczy zakup gruntów, budynków oraz wyposażenia trwałego o okresie użytkowania przekraczającym 1 rok. Jednak **podatnik może nie zaliczać do środków trwałych elementów wyposażenia, których wartość jednostkowa w chwili nabycia nie przekracza 3500 zł.**

Środki trwale podlegają natomiast amortyzacji tzn. zaliczeniu w koszty corocznie pewnej części ich wartości początkowej z tytułu zużycia. Amortyzacja jest kosztem prowadzonej działalności, a jej szczegółowe stawki określa załącznik do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W praktyce usług turystyki wiejskiej znaczenie może mieć amortyzowanie pojazdów używanych do działalności gospodarczej, wyposażenia, domków turystycznych a także budynków.

Osoby opłacające podatek dochodowy na zasadach ogólnych mogą także korzystać z ulg podatkowych w pełnym zakresie, w tym z tzw. ulgi odsetkowej oraz ulgi innowacyjnej, niezależnie od przedmiotu prowadzonej działalności.

III. Podatek od towarów i usług (VAT)

Podatek od towarów i usług opłacany na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług Dz.U. Nr 54 poz. 535) obowiązuje osoby osiągające przychody między innymi z odpłatnego świadczenia usług, bez względu na posiadanie przez nie statusu przedsiębiorcy. Obowiązuje także z tytułu prowadzenia usług agroturystycznych.

Obligatoryjnie - zwolnieni z VAT-u (tzw. zwolnienie podmiotowe) są podatnicy, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty 50 000 zł.

Osoby rozpoczynające działalność agroturystyczną (nie będące płatnikami VAT-u) muszą przed rozpoczęciem działalności, zgłosić się do urzędu skarbowego, wypełnić zgłoszenie (NIP-3) dla osób nie prowadzących działalności gospodarczej (oświadczyć, że nie zamierzają być płatnikami VAT, ponieważ przewidywane przychody nie przekroczą 50 tys. zł) i założyć rejestr ewidencji sprzedaży.

Podatnicy korzystający ze zwolnienia podatkowego, ze względu na niewielki rozmiar działalności, mają obowiązek prowadzić ewidencję sprzedaży za dany dzień. Obowiązek ten dotyczy zarówno przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, jak i osób objętych art. 3 prawa działalności gospodarczej z tytułu świadczenia usług agroturystycznych.

Taka dzienna ewidencja sprzedaży może być prowadzona w dowolnej formie – np. zwykłego zeszytu. Nie jest ona podstawą do zwrotu podatku VAT, pozwala natomiast uchwycić przekroczenie 50 000 złotych przychodu.

Brak jakiegokolwiek ewidencji może spowodować szacunkowe wyliczenie przychodu i opodatkowanie go w całości stawką 22%, bez możliwości jakichkolwiek odliczeń.

Rolnik ryczałtowy - status rolnika ryczałtowego jest o tyle korzystny dla osób świadczących dodatkowo usługi turystyczne, że w przypadku prowadzenia przez rolnika ryczałtowego także innej działalności niż działalność rolnicza, do wartości sprzedaży dokonywanej przez tego podatnika nie wlicza się sprzedaży produktów rolnych pochodzących z prowadzonej przez niego działalności rolniczej, a tym samym możliwe jest korzystanie przez niego ze wspomnianego wyżej zwolnienia podmiotowego z podatku.

Rolnik, który sprzedaje artykuły za kwotę większą niż 20 000 zł rocznie i spełni inne warunki, może zrezygnować ze statusu rolnika ryczałtowego i stać się podatnikiem VAT w pełnym zakresie. W przypadku rezygnacji ze statusu rolnika ryczałtowego, przychody z działalności rolniczej będą sumowane z przychodami z innych tytułów i cała działalność będzie wymagała opodatkowania podatkiem VAT.

Dla płatników VAT korzystne jest, zwłaszcza dla osób ponoszących duże wydatki na remonty i modernizacje obiektów, że mogą od naliczonego przez siebie podatku odliczyć podatek VAT, zapłacony przy okazji nabywania towarów i usług od innych osób.

IV. Podatki lokalne

Podatek od nieruchomości

Podatki lokalne (od nieruchomości) opłacane są na podstawie ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31) i dotyczą posiadaczy gruntów, budynków i budowli. O wysokości podatków lokalnych decyduje urząd gminy, dla której podatek ten stanowi główne źródło dochodu. Wysokość podatku jest zróżnicowana w zależności od sposobu wykorzystania gruntów, budynków i budowli. Opłata za powierzchnie przeznaczone do działalności gospodarczej może wzrosnąć nawet kilkudziesięciokrotnie. Jednak rolnik prowadzący gospodarstwo agroturystyczne i wynajmujący nie więcej niż 5 pokoi, płaci stawkę taką samą, jak za powierzchnię budynku przeznaczoną na cele mieszkalne.

Z opłacania podatków lokalnych zwalnia się m.in.:

- grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów jako użytki rolne, grunty zadrzewione i lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- budynki gospodarcze lub ich części położone na gruntach gospodarstw rolnych, służące wyłącznie działalności rolniczej,
- nieruchomości zajęte na potrzeby prowadzenia przez stowarzyszenia statutowej działalności wśród dzieci i młodzieży w zakresie oświaty, wychowania, nauki i techniki, kultury fizycznej i sportu, z wyjątkiem wykorzystania ich do prowadzenia działalności gospodarczej,
- grunty zajęte trwale na obozowiska i bazy wypoczynkowe dla dzieci i młodzieży.

Opłata miejscowa i uzdrowiskowa (tzw. klimatyczna)

- pobiera się ją od osób przebywających w miejscowości dłużej niż dobę, na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 1991 r. Nr 9 poz. 31), w miejscowościach, które posiadają korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w celach turystycznych związanych z tymi warunkami. Miejscowości takie zostają ustalone przez wojewodę na wniosek gminy,

po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw środowiska. Opłatę wprowadza na swoim terenie rada gminy w formie uchwały (w 2006 r. wynosiła dziennie nie więcej niż 1,72 zł, na obszarach uzdrowiskowych do 2,46 zł, a w uzdrowiskach 3,42 zł) i może zobowiązać kwaterodawców do pełnienia funkcji płatnika, tzn. osoby zobowiązanej do pobrania opłaty i odprowadzenia jej do urzędu gminy.

Opłat tych nie pobiera się między innymi od osób przebywających w szpitalach, niewidomych i ich przewodników, zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej a także osób opłacających w tej miejscowości podatek od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych.

V. Turystyka na wsi a przepisy o usługach turystycznych

Warunki świadczenia usług hotelarskich, wymagania dotyczące standardów wyposażenia, zakres usług w poszczególnych obiektach określa rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie (Dz. U. 2006 r. Nr 22 poz. 169).

Przepisy o usługach hotelarskich uzupełniają podstawową regulację wynikającą z innych przepisów: budowlanych, sanitarnych i przeciwpożarowych, których celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osób korzystających z zakwaterowania w obiektach, niezależnie od ich standardu.

W zależności od wielkości, wyposażenia i zakresu świadczonych usług (tzw. wymagań kategoryzacyjnych) w każdym obiekcie oraz w celu zapewnienia minimum bezpieczeństwa, ustawa o usługach turystycznych dzieli obiekty, w których świadczone są usługi hotelarskie na dwie grupy:

1) Obiekty hotelarskie, używające jednej z nazw prawnie chronionych (hotel, motel, pensjonat, kemping, pole biwakowe, schronisko młodzieżowe, dom wycieczkowy, schronisko):

- należy zgłosić do urzędu marszałkowskiego
- poddać się obowiązkowej kategoryzacji (ocenie prowadzonej przez marszałka)
- uzyskać decyzję o zaszeregowaniu do określonego rodzaju obiektów i nadaniu kategorii (przed rozpoczęciem działalności),

2) Inne obiekty, w których świadczone są usługi hotelarskie (m.innymi: gospodarstwo agroturystyczne, gościniec, dom gościnny itd.):

- Nie mogą korzystać z nazw rodzajowych chronionych prawem.
- Każdy kto prowadzi taki obiekt **zobowiązany jest zgłosić go do ewidencji prowadzonej przez wójta (burmistrza lub prezydenta)**. Dotyczy to również rolników wynajmujących pokoje i miejsca pod ustawienie namiotów, ponieważ ewidencja ta nie ma nic wspólnego z ewidencją działalności gospodarczej.
- Obiekt musi spełniać minimalne wymagania co do wyposażenia dla innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie (Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004r. *Dz.U. Nr 22z dnia 10 lutego2006r*).
- Zgłaszany do ewidencji obiekt musi spełniać wymogi budowlane, sanitarne i przeciwpożarowe niezbędne do prowadzenia usług hotelarskich. Na żądanie organu ewidencjonującego lub kontrolującego przedsiębiorca lub rolnik zobowiązany jest do przedstawienia dokumentów potwierdzających spełnienie powyższych wymogów.

Organ gminy może dokonać kontroli każdego obiektu na swoim terenie, zarówno zgłoszonego do swojej ewidencji, jak i wpisanego do ewidencji obiektów hotelarskich

u marszałka województwa. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie stwierdzone, że obiekt inny niż hotelarski nie spełnia określonych wymagań, może zostać wydana decyzja nakazująca wstrzymanie świadczenia usług w obiekcie do czasu usunięcia niedociągnięć.

Obiekt, wobec którego nakazano wstrzymanie świadczenia usług pozostaje w ewidencji, jednak informacja o nakazie wstrzymania świadczenia usług może być ujawniana przez organ ewidencyjny.

VI. Inne

Każdy usługodawca (przedsiębiorca) ponosi pełną odpowiedzialność za zdrowie i bezpieczeństwo gości. Jednym ze sposobów ograniczenia ryzyka związanego z odpowiedzialnością cywilną wobec gości, a także innych osób wycieczających w gospodarstwie, może być dobrowolne ubezpieczenie OC. Ubezpieczenie rolnicze obejmuje wyłącznie osoby zatrudnione w gospodarstwie, należy więc zawrzeć dodatkowe ubezpieczenie.

Teresa Zaworska
01 października 2008r.